

PROGRAMA

Urlicht- La primera llum

Audició intercalada de poemes de Shakespeare (2), Soler i Verdaguer.

(Veu de Salvador Vidal i José Posada)

DIA 30

Urlicht (fragment) de Gustav Mahler (versió per a clarinet i piano)

De les fulles de l'Arbre Celestial (Homenatge a Ramon Llull) (2000/14)
Josep Soler (1935) (continuació)

Núm. 1 (Cor)
Núm. 4 (Clarinet)
Núm. 6 (Cor)
Núm. 9 (Clavecí)
Núm. 12 (Cor)
Núm. 13 (Orgue)
Núm. 16 (Veu, Cor femení i Conjunt instrumental)

Cor Femení Auditexaudi:

Dinna de Rosa
Montserrat Vives
Lorena García
Lucía Cano
Yolanda Romero.

Alejandro Acosta, Violoncel
Paloma Báscones, Veu i direcció coral
Alejandro Fränkel, Contrabaix
Joan Pere Gil, Clarinet i direcció
Luis Martínez, Viola
Jordi Membrado, Orgue i clavecí

auditexaudi

De les fulles de l'Arbre Celestial ***(Homenatge a Ramon Llull)***

(2000/14) Josep Soler (1935)

Estrena

Dia 27: "Morgen"- Matí

Dia 30: "Urlicht"- La primera llum

Dies 27 i dia 30 de març de 2017, a les 20:30 h

Biblioteca de Catalunya
Sala de Llevant (c/ Hospital 56 - Barcelona)
Entrada lliure

*¿Vuestro árbol estará todavía en pie?
Ya sabéis, el árbol temido.*

Carta de la princesa Marie von Thurn a Rilke

¿MÚSICA CELESTIAL?

No penso parlar de Ramon Llull (Palma, 1232- 1316). Ni puc, ni estic capacitat per poder fer-ho amb dignitat. Això seria feina per a tots aquells rígids perennes, estirats i erudits catalans. El mateix Llull en el seu moment, hostilitzà a tots aquests. Pero si puedo hablar sobre la intuición, *mi* intuición. Sobre la humildad, aunque ésta sea utilizando la soberbia, no por eso dejará de ser belleza para los ojos.

De ben segur que tant Soler com jo, ens haguéssim entès, amb una persona que no estava afiliada a cap corrent ideològica, a cap institució acadèmica, i molt menys religiosa. Entre *nosaltres*, em refereixo als bons poetes, tenim un punt de trobada i de sortida. Sobretot de fugida.

Llull i Soler tenen molts punts en comú, d'aquí la necessitat del compositor de posar música a un fet. Tots dos, erudits autodidactes, interessats pels diferents aspectes del coneixement humà, defensors de la idea que la Filosofia i la Teologia caminen juntes. En definitiva, uns devoradors de preguntes sense resposta.

Dejo aquí algunas ideas, sobre, o alrededor de una persona que fue incansable. Ramon Llull. Soler aún sigue siéndolo. Fue un centinela. Dicen que fundamental en y para la lengua catalana. Incansable en crear vínculos entre otras culturas y sus respectivos lenguajes para una comunicación. Però el llenguatge és l'element de la confusió i de l'engany. Quisiera aprovecharme del lenguaje, de la supuesta *tolerancia* y así saborear ese antiguo sentir, utilizando dos lenguas a mi antojo.

Se cuenta en *Vida*, que un día Ramon Llull, alrededor del año 1274, subió a una montaña con el fin de contemplar a Dios más tranquilamente. Cierta día, en dicha montaña, mientras miraba atentamente el cielo, de súbito el Señor ilustró su mente, dándole la forma y manera de hacer el libro citado. Llamándolo primero *Arte mayor* y más tarde *Arte general*.

Pero me sigo sintiendo muy lejano a Ramon Llull y no por motivos cronológicos. Por estructura mental, puede. Pero hay otro rasgo, milagroso si se quiere, que compartimos Llull, Soler y yo. Tres locos dibujantes de palabras. ¿Hay alguna cosa más importante?

La época de Llull nos situa en el interior de un periodo especulativo, sucio y blanquecino a la vez: Eckhart, Tomás de Aquino, Francisco de Asís- murió en el 1226-, paseaban a sus anchas o estrechamente, con sus ideas rebosantes de frases inaplicables. I...personalment, són períodes que em carreguen molt. Ramon Llull, era, lo sé o mejor lo intuyo, un artista, un hombre que por donde pasaba dejaba caer suavemente su sangre, dibujando un camino color granate, imborrable a cualquier ignorancia.

És simptomàtic que pocs "catalans" sàpiguen qui era, per exemple, en Blai Bonet, Alfonso Costafreda- no serà perquè escrivia en castellà?, Miquel Bauçà - i entre ells també es troba Ramon Llull. Es compleix la llei del típic territori, que tant sols es vanagloria d'uns certs, sempre solen ser els mateixos, "artistes", decidint fer-los els seus icones culturals.

Árboles o no, Celestiales o no, Música o no, Celestial o no, sólo nos queda *interpretarla*, mirar el Árbol, doliente o no, y esto, cualquier persona de éste Universo puede, debería, hacerlo. Los árboles suelen perseguir a los que no son dueños de sus alabanzas.

Y como tengo está enferma facilidad de asociar personajes, sea quienes sean y de la época que sean, quisiera tener un recuerdo para quien fue el Ramon Llull del siglo XX: Stefan Zweig (1881/1942). Ara fa 75 anys de la seva mort voluntària, deixant amb la seva presència, com Llull, un altre dels moments estel·lars de la humanitat.

L'any Llull s'esvaí, però *ell* no deixarà d'existir amb el seu batec ideològic. Si Llull obrís el ulls, es trobaria al bell mig d'una República Democràtica d'Ignorància. Ell mateix voldria tornar a esvaïr-se. Diria: *no em calen homenatges. Cal que la humanitat revisi els seus misteris desproporcionats. Inútils.*

Recordar la música celeste... ¿Qué quiso incitar Ignacio de Loyola con ese estupefacto imperativo? ¿Recordar la música de Soler? Pues trepemos otra vez hacia el recuerdo.

Definitivament, aquest món, les persones, no és evident, no ha estat a la altura d'en Soler. Jo, evidentment, tampoc. Però, en un altra vida, se'ns donarà la oportunitat, ho sé, de tornar a intentar-ho.

Soler diu molt sovint: *Prou pena tinc (jo). Prou pena tenen. Prou pena tenim. Prou. S'acabat !*

Dic jo: Som tot o volem ser tot, i no som res o aconseguim ser molt poca cosa. Gairebé tots voldriem ser màrtirs. Llull i Josep Soler també. Segur! *La por està allà, no em deixa veure-la, és antiga i perpètua*, em digué Paloma Báscones.

Joan Pere Gil Bonfill

PROGRAMA

Morgen- Matí

Introducció a càrrec del Dr. Diego Civilotti.

DIA 27

Morgen! Op.27 N^o4 de Richard Strauss (Veu i piano)

De les fulles de l'Arbre Celestial (Homenatge a Ramon Llull) (2000/14)
Josep Soler (1935)

Núm. 2 (Piano)

Núm. 3 (Viola)

Núm. 5 (Clarinet i piano)

Núm. 7 (Clavecí i piano) 2

Núm. 8 (Clarinet, viola i piano)

Núm. 10 (Clarinet i viola)

Núm. 11 (Viola i piano)

Núm. 14 (Piano) 2

Núm. 15 (Clavecí, clarinet, viola i piano)

Paloma Báscones, Veu
Maria Lilia Cano, Piano (1) i clavecí
Mónica Cruzata, Viola
Joan Pere Gil, Clarinet
Jordi Membrado, Piano (2)